

Dosarul nr. 2ra – 1935/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud.: I. Dutca)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: M. Anton, V. Cotorobai, A. Panov)

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Dumitru Visternicean
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Boicenco Nicolai,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Boicenco Nicolae împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului moral, încasarea diferenței cauțiunii nerestituite, ratei inflației anuale, cauțiunii pentru perioada iulie 2006 – decembrie 2013, salariului mediu lunar, dobânzii de întârziere a achitării salariului mediului lunar și compensarea cheltuielilor judiciare,

cererea de chemare în judecată depusă de către Taran Oxana împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere ilegală, încasarea salariului mediu lunar pe țară și dobânzii de întârziere a achitării salariului mediu lunar pe țară,

cererea de chemare în judecată depusă de către Agachi Nicolae împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, încasarea salariului mediu lunar pe țară, dobânzii de întârziere a achitării salariului mediu lunar pe țară, repararea prejudiciului material format în baza mărimii cauțiunii, încasarea dobânzii de întârziere pentru nerestituirea cauțiunii și compensarea cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile formulate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova și s-au admis apelurile formulate de către Boicenco Nicolae, Agachi Nicolae și Taran Oxana, fiind casată hotărârea din 6 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana și pronunțată o nouă de admitere parțială a cererilor de chemare în judecată,

c o n s t a t ă :

La 1 octombrie 2013, Agachi Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești (vol. II, f. d. 2 – 12).

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat următoarele circumstanțe de fapt.

În perioada 25 ianuarie 2003 - 02 aprilie 2004, reclamantul a activat în cadrul Societății pe Acțiuni „Mecons” în funcție de director, fiind ales de consiliul societății la 10 ianuarie 2003. Anterior exercitării acestei funcții, S.A. „Mecons” a dobândit un lot de pământ imens amplasat în mun. Chișinău, bd. Decebal, nr. 80, cu o suprafață totală de 2, 46 ha. Terenul de pământ a fost atribuit S.A. „Mecons” pentru edificarea unor construcții, în special, casele de locuit în proporție de 5 unități dintre care două case cu nouă etaje și 99 apartamente și trei cu cinci etaje și a obiectivelor de menire social culturale. În vederea realizării destinației loturilor de pământ atribuite în acest sens, în perioada anilor 1996 – 2001, S.A. „Mecons” a încheiat contracte de investire în construcția spațiului locativ cu persoane fizice și juridice, potențiali doritori de a investi în construcția casei de locuit. Având în vedere că, societatea respectivă a încheiat cu investitorii contracte de investiții în proporție de 50-60 %, conform cărora, ultimii și-au asumat obligația de a investi surse financiare în construcția casei de locuit. Totuși, peste 90% din investitori, începând cu anul 2000, au stopat investirea mijloacelor bănești în construcția caselor de locuit, blocând continuarea lucrărilor de construcție a casei de locuit cu 99 apartamente din bd. Decebal, 80 mun. Chișinău, care era finalizată în proporție de 65-75%.

Prin urmare, pentru justificarea acestor acțiuni, investitorii menționați au inițiat un proces judiciar, care s-a finalizat cu jotărârea din 23 mai 2003 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, devenită irevocabilă la 1 octombrie 2003, prin care s-a dispus rezilierea contractelor de antrepriză, cu încasarea sumelor debitoare în proporție de 18 milioane lei din contul S.A. „Mecons”. În realitate, au fost investiți circa 9 milioane lei. În situația creată, Consiliul S.A. „Mecons”, a decis rezilierea contractelor de investiție cu aceștia și compensarea datoriilor, prin restituirea mijloacelor bănești obținute conform actului judiciar, sau prin transmiterea în proprietate a apartamentelor nefinalizate în număr de 46 apartamente. Însă, scopul așa numitului grup de inițiativă a investitorilor condus de Ilcenco Veaceslav, Buianov V., Botezatu S., Dicuseară D., etc. nu era de a recepționa recompensa, dar de a obține în întregime casa de locuit cu 99 apartamente și loturile de pământ adiacente.

În aceste împrejurări, S.A. „Mecons”, fiind în situație economică dificilă creată fictiv, a încheiat contractul de antrepriză și investiție cu S.R.L. „Articole Betonate și Co”, prin care ultimul și-a asumat obligația de a finisa construcția blocului de locuit din bd. Decebal, nr. 80, mun. Chișinău, restituirea integrală a sumelor investite cu atragerea investițiilor proprii și private. Actul juridic sus-indicat s-a întocmit cu scopul de a satisface în totalitate creanțele S.A. „Mecons” față de investitorii, care au reziliat contractele de investiție prin hotărârea din 23 mai 2003 a Judecătoriei Botanica, de a finisa construcția casei de locuit, de a acorda spații de locuit persoanelor doritoare de a dobândi în proprietate spațiul de locuit. Prin urmare, începând cu 1 ianuarie 2004, S.R.L. „Articole Betonate și Co” a inițiat o amplă

companie de publicitate privind atragerea investițiilor în construcția casei de locuit din bd. Decebal, 80, mun. Chișinău, propunând persoanelor fizice și juridice investirea mijloacelor bănești în apartamentele din casa de locuit pe adresa indicată.

Din 15 ianuarie 2004, așa numitul grup de inițiativă, a pornit o companie majoră de antireclamă în toate sursele mas-media din Republica Moldova, falsificând în totalitate situația reală a lucrurilor. Totodată, aceștia au depus petiții la organele de drept, cum ar fi, Procuratura Generală, Ministerul Justiției, Comisariatul de Poliție, Președintele Republicii Moldova. Scopul urmărit împiedicarea cu orice preț a realizării contractului de antrepriză și investiție din 1 iunie 2003, împiedicarea restituirii mijloacelor bănești investitorilor, care au realizat contractele de investiție benevolă a hotărârii din 23 mai 2003 a Judecătoriei Botanica și menținerea fictivă a stării de insolvență a S.A. „Mecons”.

Astfel, la 26 februarie 2004, Procuratura Generală, în persoana procurorului Sicinschii A., a emis ordonanța de pornire a urmăririi penale în baza art. 195 alin. (2) din Codul penal, în vigoare la acel moment. Potrivit părții motivate a ordonanței, pretinsa faptă penală consta în înstrăinarea repetată a două și mai multe apartamente de către factorii de decizie a S.A. „Mecons”, în timp ce aceste bunuri se află sub sechestru. În acest sens, acțiunile întreprinse de reclamant, în funcție de administrator a S.A. „Mecons” S.A. „Mecons”, au fost interpretate ca infracțiune sub forma intenției de a sustrage averea proprietarului în proporții deosebit de mari, după un plan bine determinat din timp, cu împărțirea rolurilor fiecărui participant, fiind în înțelegere prealabilă în perioada de timp februarie - mai 2004, însușind de la persoane fizice și juridice - mijloace bănești în sumă de 4 784 508 lei.

Despre ilegalitățile admise de grupul de inițiativă, S.A. „Mecons”, în persoana administratorului Agachi Nicolae, a informat imediat toate organele de drept și a comunicat că acestea din urmă sunt minciuni intenționat fabricate, iar cauza penală a fost pornită la comandă cu scopuri evidente de deposedare a proprietarului, înlăturarea organelor de conducere legale de administrarea societății etc. Totodată, acesta a învederat că acțiunile lui nu au caracter penal, dar sunt în totalitate de ordin civil, având drept scop realizarea scopurilor certe de restituire a mijloacelor bănești investitorilor, finalizarea construcției casei de locuit, atragerea noilor investitori. În plus, faptele de denigrare a societății a fost susținută și de către executorul judecătoresc Vasile Tarnovschi.

Reclamantul a învederat că ordonanța de pornire a urmăririi penale a fost transmisă spre executare Procuraturii Anticorupție, care, la rândul ei, a repartizat pentru exercitarea urmăririi penale procurorului Radu Dumneanu. La 4, 5 și 10 mai 2004, procurorul Radu Dumneanu a inițiat acțiuni procesual penale cu caracter de persecutare. Astfel, au fost aplicate sechestre pe bunurile mobile și imobile ale S.A. „Mecons”, inclusiv pe terenul și construcția din mun. Chișinău, bd. Decebal, nr. 80, precum și asupra banilor aflați la conturile bancare ale societății. La 10 mai 2004, procurorul Radu Dumneanu, însoțit de colaboratorii Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău, a efectuat percheziția în oficiile S.A. „Mecons”, amplasate pe adresa mun. Chișinău, str. București, nr. 12 A. Din momentul inițierii urmăririi penale, Grupul Ilcenco a obținut și ordonanța nominalizată, care cu succes a fost

utilizată în mass-media în calitate de probă, care ar adevăra pretinsele acțiuni ilegale a administratorului Agachi Nicolae.

Cu titlu de informație, reclamantul a notat că, până la momentul inițierii urmăririi penale și imediat după perioada 1 ianuarie 2004 - 01 martie 2004, S.R.L. „Articole Betonate și Co” a încheiat contracte de investiții cu persoanele fizice și juridice, în proporție de peste 30 contracte, în valoare de peste 6 milioane lei, dintre care aproximativ peste 4 milioane lei au fost îndreptate în contul stingerii datoriei S.A. „Mecons” față de creditori, procurarea materialelor de construcție, publicitate etc. Totodată, în perioada nominalizată, persoane doritoare de a beneficia de apartamente în casa de locuit din bd. Decebal, nr. 80, se aflau în rând la așteptare pentru a încheia aceste contracte, fiind disponibili de a investi mijloace financiare reale în finalizarea construcției și darea casei de locuit în exploatare. Totuși, din 1 martie 2004, fluxul persoanelor dorite de a investi mijloace bănești în casa de locuit a scăzut substanțial datorită reclamării pe întreg teritoriul Republicii Moldova a actului de pornire a urmăririi penale.

Ulterior, având la bază, inclusiv acest act ilegal de pornire a urmăririi penale, la 2 aprilie 2004, S.A. „Mecons” a fost declarată în stare de insolvabilitate activitatea acesteia, fiind preluată de grupul Ilenco, prin intermediul administratorului procesului de insolvabilitate Chicu Dumitru.

La 14 octombrie 2004, reclamantul a fost eliberat de reținerea preventivă de către Procurorii anticorupție.

Agachi Nicolae a subliniat că acțiunile ilegale au fost contestate la CCCEC la 16 februarie 2004, privind atragerea la răspundere penală a executorului judecătoresc V. Tarniovschii. La fel, au fost formulate următoarele plângeri: o petiție repetată, pe aceleași temeuri, a fost înregistrată la CCCEC la 12 februarie 2004 sub nr. 390, petiție în adresa Procurorului General și CCCEC privind pornirea urmăririi penale pe V. Tarniovschii și pe șeful Oficiului de Executare Botanica, N. Cristea, petiție privind inițierea urmăririi penale pe Grupul Ilenco adresată CCCEC, Procurorului General al RM înregistrată la 4 martie 2004, petiție înscrisă la Procuratura Generală sub nr. 24-61/04, petiția adresată Departamentului de Executare a deciziilor judiciare înregistrată la 19 februarie 2004 și Procuraturii Generale, petiția pe acțiunile lui Tamovschii V. adresată către Procuratura Botanica, CCCEC, Ministerul Justiției privind atragerea la răspundere conform legislației în vigoare înregistrată la CCCEC la 10 februarie 2004 și Ministerul Justiției la 10 februarie 2004.

În continuare, începând cu 14 octombrie 2004 - 1 iulie 2005, organul de urmărire penală au fost aplicate față de reclamant măsuri preventive, sub forma interdicției de a nu părăsi localitatea și țara, fiind pus în imposibilitatea de a se deplasa liber și nestingherit pe teritoriul țării cât și în afara hotarelor.

Prin hotărârea din 23 martie 2005 a Curții de Apel Economice, emisă de judecătorul Nicolae Craiu, a fost descalificat de a deține funcții de administrare, inclusiv administrator, lichidator, membru a organelor de conducere, atât în S.A. „Mecons”, cât și în alte întreprinderi. În cadrul dosarului penal, la 1 iulie 2005, prin ordonanța judecătorului de instrucție Moroșan, din cadrul Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a fost eliberat pe numele reclamantului mandat de arest preventiv pe un termen de 30 zile, fiind imediat și reținut în izolatorul CCCEC. Ulterior, la 23 iulie

2005, i-a fost înaintat rechizitoriu prin organele procuraturii anticorupție, care au stabilit formarea de către Boicenco Nicolae, Agachi Nicolae și Taran Oxana, a unui grup criminal bine organizat cu determinarea rolurilor fiecăruia, după un plan bine stabilit, însușire prin abuz de încredere și înșelăciune a bunurilor în proporții deosebit de mari circa 4,7 milioane.

La 1 august 2005, cauza penală a fost înregistrată la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău. Acțiunea dată a fost efectuată cu scopul de a nu prelungi mandatul de arest.

În perioada aflării în izolatorul CCCEC, reclamantul a susținut că nu a beneficiat de asigurarea medicală și îngrijiri medicale, însă având în vedere că starea sănătății se înrăutățea considerabil, a fost nevoit să apeleze la avocat pentru a solicita rudelor procurarea medicamentelor psihotronice. Începând cu 10 iulie 2015 până la 2 august 2005, a utilizat pastile xanox, dat fiind că în aspect psihologic o altă soluție de existență era imposibilă.

La 2 august 2005, acesta a fost transportat cu escorta la penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău, unde a fost repartizat în cameră pentru bolnavi.

La 3 august 2005, a avut loc ședința de judecată preliminară, care a fost amânată pentru 17 octombrie 2005 - 18 octombrie 2005. Începând cu 1 august 2005, ora 16.00 până la 18 octombrie 2005, a fost reținut în arest preventiv în lipsa unui mandat, care să autorizeze sau să prelungească arestul.

La 18 octombrie 2005, Agachi Nicolae a fost eliberat pe cauțiune în mărime de 40 000 lei și a fost obligat, în aceeași zi, să depună declarația de a nu părăsi țara.

Cauza penală a durat în termenul 26 februarie 2004 - 22 februarie 2011, atunci când a fost menținută sentința de achitare din 22 noiembrie 2010 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău. Prin acest act judecătoresc, s-a stabilit că Agachi Nicolae nu a săvârșit fapta infracțiunii prevăzute la articolul 195 alin. (2) din Codul penal.

Reclamantul a contestat condițiile de detenție provizorie între 10 - 14 octombrie 2014 și 1 iulie - 18 octombrie 2015.

În argumentarea pretensei încălcări în prima perioadă, Agachi Nicolae a precizat că, la 10 octombrie 2004, a fost reținut la Procuratura Generală și audiat în calitate de bănuț, fiind imediat reținut pentru 72 ore. Acesta a fost deținut în izolatorul de detenție provizorie a Comisariatului de poliție în condiții inumane și degradante. În particular, exista un acces limitat la lumina zilei și nu se făceau plimbări în afara celulei; calitatea rea a mâncării; suprapopularea; fierbințeală și umiditate; lipsa sistemului de ventilare, ținând cont de faptul că alți deținuți fumau în celulă, ceea ce crea probleme de respirație. În încăperea în care a fost reținut nu a beneficiat de asistență medicală, hrană, apă și a dormit pe o podea din scândură numai câteva minute în cele 24 ore, deoarece camera era supra încărcată de deținuți de diferite vârste. De altfel, nimeni nu cunoștea starea sănătății deținuților și nu aveau nici o posibilitate de a stabili dacă ceilalți deținuți nu sunt infectați de boli periculoase.

La 14 octombrie 2004, a fost eliberat din arest de către Procuratura Anticorupție, imediat fiindu-i aplicată măsuri preventive de a nu părăsi localitatea și țara pe o perioadă de până la 1 iulie 2005, fiind pus în imposibilitatea deplasării libere pe teritoriul Republicii Moldova cât și în afara țării.

Cu privire la a doua perioadă de detenție, reclamantul a învederat că, la 1 iulie 2005, prin ordonanța judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost eliberat pe numele său mandat de arest pe termen de 30 zile, fiind imediat reținut fără asigurarea dreptului la apărare. În perioada arestului preventiv, sănătatea i-a fost grav afectată, a suferit grave dureri de cap, iar tratamentul medical acordat nu a fost suficient și eficient. La fel, s-a menționat că a fost refuzată o examinare medicală corespunzătoare, pentru a determina diagnoza și modul de tratament. În ziua eliberării din arest preventiv, imediat din sala de ședință s-a internat în Spitalul Militar din mun. Chișinău, dat fiind că starea sănătății era extrem de dificilă creată pe perioada deținerii în Penitenciar. Cursul medical de reabilitare a durat 45 de zile, până la data de 18 noiembrie 2005.

Referitor la suferirea unui prejudiciu moral, Agachi Nicolae a indicat că, în perioada anilor 2004 - 2011, pe parcursul urmăririi penale și a judecării cauzei, a fost supus mai multor acțiuni ale organului de urmărire penală, procuraturii și instanțelor de judecată, fiind atras ilegal la răspundere penală, aplicându-i-se măsuri preventive, nu a putut să gestioneze și să dezvolte activități economice, a fost în imposibilitate să avanseze profesional, să desfășoare activitate de avocat.

Astfel, acesta a considerat că, prin punerea sub învinuire la faza de urmărire penală, aplicarea măsurilor procesuale de constrângere, chemarea publică la actele procedurale în calitate de bănuit și învinuit, i-a fost cauzat prejudiciul moral în valoare de 1 000 000 lei. Mai mult, în opinia lui, a fost ilegal învinuit și calificat ca inculpat, deși nu i-a fost demonstrată vinovăție pe motiv, că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, fapt pentru care a trebuit să se curgă peste șase ani.

În final, reclamantul a conchis că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, a fost determinat să retrăiască stări de stres o perioadă de șase ani consecutiv, a fost dezapreciat în fața colegilor și colectivului de muncă, a fost tratat cu dispreț de către societate, dat fiind gravitatea și caracterul infracțiunii de care a fost acuzat că a comis-o, și-a pierdut familia fiind nevoit în perioada respectivă să suporte și un divorț. Totodată, acesta a afirmat că a pierdut legătura cu unicul copil, care din cauza divorțului a fost nevoit să plece cu mama sa în Franța pentru a-și continua studiile, în situația în care el avea un viitor impredictibil și o reputație umană deja știrbită.

Totodată, ca urmare a acțiunilor ilegale a organelor de drept, nu a fost promovată în serviciu, fiind în imposibilitate de a obține calificarea în activitatea de avocat, dat fiind amprenta neagră din cazierul judiciar, care este menținută până în prezent, a suferit imense dureri psihice și fizice, suportând toate consecințele efectului stigmatizării, fără nici o vinovăție, fiind tratat între colegi și public cu dispreț, ca un criminal. De asemenea, a fost prejudiciat moral și prin participarea în ședințele judiciare publice, fiind impus să-și demonstreze nevinovăția. Astfel, prin atragerea ilegală la răspundere penală, a suportat cheltuieli pentru asistență juridică acordată în legătură cu învinuirea adusă în sumă de 300 000 lei. În plus, pentru înaintarea ilegală a apelului de către Procuratura Generală, asupra sentinței de achitare din 22 noiembrie 2010 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a pretins repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei.

Din aceste motive, Agachi Nicolae a solicitat repararea prejudiciului moral în sumă de 400 000 lei, cauzat prin punerea sub învinuire la faza urmăririi penale,

repararea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, cauzat prin efectuarea percheziției documentelor contabile și altor documente de gestiune financiară, repararea prejudiciului moral în sumă de 400 000 lei, cauzat prin aplicarea măsurii preventive obligatiunea de nepărăsire a localității și țării, repararea prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei, cauzat prin reținerea provizorie ilegală pentru 72 de ore, repararea prejudiciului moral în sumă de 1 500 000 lei, cauzat prin aplicarea arestului ilegal preventiv pe perioada 01 iulie 2005 - 18 octombrie 2005, repararea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, cauzat prin obligarea ilegală de a semna declarația de a nu părăsi țara și repararea prejudiciului moral în sumă de 1 000 000 lei, cauzat în urma punerii sub învinuire la faza de urmărire penală, aplicarea măsurii de constrângere, chemarea publică la actele procedurale în calitate de bănuț, în sumă totală de 4 000 000 lei (vol. II, f. d. 33, 158; vol. VI, 76 – 83, 158).

Totodată, el a cerut încasarea salariului mediu lunar pe țară în termenul de 26 februarie 2004 - 4 decembrie 2006, pentru imposibilitatea exercitării activității și obținerii de venit în sumă de 47 220, 60 lei, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 97 330 lei pentru perioada 26 februarie 2004 – 2017, pentru neachitarea salariului în termenul stabilit, repararea prejudiciului format din valoarea cauțiunii depuse în valoare de 40 000 lei, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 84 955,56 lei, pentru intervalul 1 iulie 2006 – 1 aprilie 2017, pentru nerestituirea cauțiunii în mărime de 40 000 lei și compensarea cheltuielilor suportate în urma tratamentului medical în sumă de 9 000 lei (vol. II, f. d. 33, 158; vol. VI, 76 – 83, 158).

La 25 februarie 2014, Taran Oxana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Circumstanțele de fapt, prezentate de reclamantă, pot fi rezumate după cum urmează.

În perioada 25 ianuarie 2003 - 2 aprilie 2004, Taran Oxana a activat în funcție de administrator la S.R.L. „Articole Betonate și Co”.

La 1 iunie 2003, S.A. „Mecons”, fiind în situație economică dificilă creată fictiv, a încheiat contract de antrepriză cu S.R.L. „Articole Betonate și Co”, prin care ultima și-a asumat obligația de a finisa construcția blocului de locuit din bd. Decebal, nr. 80, mun. Chișinău. Contractul de antrepriză a fost încheiat cu scopul de a satisface creanțele S.A. „Mecons” față de investitori.

La 1 ianuarie 2004, S.R.L. „Articole Betonate și Co” a inițiat o amplă companie de publicitate privind atragerea investitorilor, iar grupul de inițiativă menționat mai sus a început o companie majoră de antireclamă în toate sursele mass - media. Același grup a depus plângeri la organele de drept, cum ar fi, Procuratura Generală, Ministerul Justiției, comisariatul de Poliție, Președintele RM.

Prin urmare, la 26 februarie 2004, Procuratura Generală, în persoana procurorului Sicinschii A., a emis ordonanța de pornire a urmăririi penale în baza art. 195 alin. (2) Cod penal. Ordonanță respectivă a fost transmisă spre executare Procuraturii Anticorupție, care la rândul său a repartizat pentru exercitarea urmăririi

penale procurorului Radu Dumneanu. Astfel, la 4, 5 și 10 mai 2004, procurorul Radu Dumneanu a inițiat acțiuni procesual penale cu caracter de persecutare. În acest fel, au fost aplicate sechestre pe bunurile mobile și imobile ale S.A. „Mecons”. Ulterior, la 10 mai 2004, procurorul Radu Dumneanu, însoțit de colaboratorii Comisariatului General de Poliție, a efectuat percheziția la oficiile ambelor persoane juridice.

Taran Oxana a relatat că a contestat acțiunile ilegale la CCCEC, prin depunerea mai mult petiții. Așadar, începând cu 14 octombrie 2004 - 1 iulie 2005, organele de urmărire penală au aplicat măsuri preventive în privința reclamantei, sub forma interdicției de a nu părăsi localitatea și țara, fiind pusă în imposibilitatea de a se deplasa liber și nestingherit pe teritoriul țării și în afara hotarelor Republicii Moldova.

La 23 iulie 2005, procurorul nominalizat i-a înmănat reclamantei rechizitorul. Iar, la 1 august 2005, cauza penală a fost înregistrată la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău. Acțiunea dată a fost efectuată cu scopul de a nu prelungi mandatul de arest.

Cauza penală a durat în termenul 26 februarie 2004 - 22 februarie 2011, atunci când a fost menținută sentința de achitare din 22 noiembrie 2010 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău. Prin acest act judecătoresc, s-a stabilit că Taran Oxana nu a săvârșit fapta infracțiunii prevăzute la articolul 195 alin. (2) din Codul penal.

Reclamanta a afirmat că, în perioada anilor 2004 – 2011, a fost supusă mai multor acțiuni ilicite ale organului de urmărire penală, procuraturii și instanței de judecată, fiind atrasă ilegal la răspundere penală, aplicându-i-se măsuri preventive. Mai mult, aceasta nu a putut să gestioneze și să dezvolte activități economice, a fost în imposibilitate să avanseze profesional etc. De fapt, prin punerea sub învinuire la faza de urmărire penală, aplicarea măsurii procesuale de constrângere, invitarea publică la actele procedurale în calitate de bănuită și învinuită, i-a fost cauzat un prejudiciu moral în cuantum total de 1 000 000 lei. În plus, ea a arătat că a fost ilegal învinuită și calificată ca inculpată, deși nu i-a fost demonstrată vinovăția pe motiv.

În esență, Taran Oxana a susținut că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, a fost determinată să retrăiască stări de stres o perioadă de 6 ani consecutiv, a fost depreciată în fața colegilor de serviciu, a fost tratată cu dispreț de către societate, dat fiind gravitatea și caracterul infracțiunii de care a fost acuzată că a comis-o. În baza acestor împrejurări, aceasta nu a fost promovată în serviciu, a fost în imposibilitate să obțină o calificare în activitatea de avocat, deoarece amprenta negativă în cazierul judiciar, care este menținută până în prezent. La fel, ea a suferit dureri psihice și fizice imense, suportând toate consecințele efectului stigmatizării, fără nicio vinovăție, fiind tratată între colegi și public cu dispreț, ca un criminal.

Într-un final, reclamanta a menționat că a fost prejudiciată moral, prin participarea în ședințele judiciare publice, fiind impusă să-și dovedească nevinovăția. Totodată, prin atragere ilegală la răspundere penală, a suportat cheltuieli pentru asistență juridică. La fel, pentru înaintarea ilegală a apelului de către Procuratura Generală împotriva sentinței de achitare, soldată cu suspendarea executării sentinței instanței de fond și a măsurilor preventive anulate, i-a fost cauzat un prejudiciu moral în sumă de 10 000 lei.

Pe baza celor prezentate, Taran Oxana a solicitat repararea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspunderea penală în sumă de 1 000 000 lei, încasarea salariului mediu lunar pe țară pe perioada 26 februarie 2004 - 31 decembrie 2009,

pentru imposibilitatea exercitării activității și obținerii de venit în sumă totală de 125 359, 10 lei și încasarea dobânzii de întârziere a achitării salariului mediu lunar pe țară, în intervalul de timp 1 ianuarie 2005 - 1 februarie 2017, în cuantum total de de 203 591, 10 lei (vol. IV, f. d. 89 – 91, vol. VI, f. d. 72 – 75, 122).

La 17 aprilie 2014, Boicenco Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În motivarea acțiunii, reclamantul a precizat că, în perioada anilor 2003 – 2004, a apărat interesele juridice ale S.A. „Mecons”, care a dobândit un lot de pământ în mun. Chișinău, bd. Decebal, nr. 80, cu suprafața de 2, 46 ha. Terenul sus menționat a fost atribuit persoanei juridice pentru edificarea unor construcții, și anume, case de locuit în număr de 5 unități. Astfel, în perioada anilor 1996 – 2001, S.A. „Mecons” a încheiat contracte de investire în construcția spațiului locativ, în proporție de 56 – 60 % contracte. Începând cu anul 2000, peste 90% de investitori au stopat investirea mijloacelor bănești în construcția imobilelor, blocând continuarea lucrărilor de construcție a casei de locuit cu 99 apartamente din bd. Decebal, nr. 80, mun. Chișinău, care era finalizată în proporție de 65 – 75%.

Ulterior, investitorii au inițiat un proces judiciar, finalizat prin hotărâre judecătorească la 23 mai 2003, prin care s-a dispus rezilierea contractelor de antrepriză și încasarea sumelor debitoare în proporție de 18 milioane lei. În situația creată, S.A. „Mecons” a decis rezilierea contractelor de investiții și compensarea datoriilor. Prin urmare, această persoană juridică a încheiat contract de antrepriză cu S.R.L. „Articole Betonate și Co”, prin care ultima și-a asumat obligația de a finisa construcția blocului din bd. Decebal, nr. 80, mun. Chișinău. Începând cu 1 iunie 2004, S.R.L. „Articole Betonate și Co” a pornit o amplă companie de publicitate privind atragerea investitorilor, iar grupul Ilcenco a inițiat o companie majoră de antireclamă. Acest grup a depus plângeri la Procuratura Generală, Ministerul Justiției, Comisariatul de Poliția, Președintele Republicii Moldova cu scopul de a împiedica cu orice preț continuarea executării contractului de antrepriză.

La 26 februarie 2004, Procuratura Generală, în persoana procurorului Sicinschii A., a emis ordonanța de pornire a urmăririi penale în baza articolului 195 alin. (2) din Codul penal. În opinia reclamantului, a fost implicată forța de constrângere a statului. Ordonanța de pornire a urmăririi penale a fost transmisă spre executare Procuraturii Anticorupție, iar, la 4 și 10 mai 2004, procurorul Radu Dumneanu a inițiat acțiuni penale cu caracter de persecutare, fiind efectuate percheziții în oficiile S.A. „Mecons”.

Reclamantul a învederat că, prin decizia din 22 februarie 2011 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de procuror și a fost menținută sentința de achitare în privința lui. De fapt, în perioada anilor 2005 – 2011, pe parcursul urmăririi penale și a judecării cauzei, acesta a pretins că a fost supus mai multor acțiuni ilegale ale organului de urmărire penală, procuraturii și instanțelor de judecată, fiind atras ilegal la răspundere penală, aplicând-i măsuri preventive. Totodată, el a considerat că

a fost în imposibilitate să avanseze profesional și să desfășoare activitate de avocat. Acesta a sugerat că, prin punerea sub învinuire la faza de urmărire penală cu aplicarea măsurilor procesuale de constrângere, chemarea publică la actele procedurale în calitate de bănuit și învinuit, i-a fost cauzat prejudiciul moral în mărime de 2 000 000 lei. În aceeași ordine de idei, Boicenco Nicolae a indicat că a fost ilegal învinuit și calificat ca inculpat, deși nu i-a fost demonstrată vinovăția, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, fapt pentru care a trebuit circa 6 ani.

În concluzie, acesta a susținut că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, fiind determinat să re trăiască stări de stres o perioadă de 6 ani consecutiv. Mai mult, el a fost depreciat în fața colegilor și a colectivului de muncă, a fost tratat cu dispreț de către societate, dat fiind gravitatea și caracterul infracțiunii de care a fost cauzat că a comis. Totodată, el a precizat că mama lui a suferit de ictus cerebral, iar soția lui a suferit un stres enorm, fiind nevoiți să se trateze staționar în spitalele din Republica Moldova și peste hotarele acesteia. În urma acestor acțiuni, reclamantul a pretins că nu s-a promovat în serviciu, a fost în imposibilitate să obțină licența de avocat, datorită amprentei negative în cazierul judiciar, care este menținută până în prezent, a suferit imens dureri fizice și psihice, suportând toate consecințele efectului stigmatizării, fără nici o vinovăție, fiind tratat între colegi și public cu dispreț, ca un criminal. Până în prezent autoritățile îi refuză eliberarea pașaportului.

Boicenco Nicolae a solicitat repararea prejudiciului moral în sumă de 200 000 euro, încasarea sumei de 400 lei, ce constituie diferența cauțiunii nerestituite, încasarea ratei inflației anuale a cauțiunii calculată din suma de 40 000 lei, pentru perioada iulie 2006 – decembrie 2013, în sumă de 21 220 lei, încasarea din suma cauțiunii de 40 000 lei pentru perioada iulie 2006 - decembrie 2013, conform ratei medii ponderată a dobânzii la creditele noi acordate de către băncile din RM în %, suma de 50 385, 6 lei. La fel, el a cerut încasarea salariului mediu lunar pe țară, în intervalul de timp 26 februarie 2004 – 22 februarie 2011, pentru imposibilitatea exercitării activității și obținerea de venit în sumă de 176 922, 85 lei, încasarea dobânzii de întârziere a achitării salariului mediu lunar pe țară, pentru perioada 26 februarie 2004 – 22 februarie 2011, în cuantum de 221 956 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 230 lei, ce rezultă din obținerea copiilor xerox la actele prezentate și pentru asistența juridică în sumă de 8 500 lei (vol. IV, f. d. 93 - 98, 146 – 148, vol. V, f. d. 1 - 5, vol. VI, f. d. 130).

În cadrul judecării cauzei, pârâții Ministerul Justiției și Procuratura Generală a Republicii Moldova au depus referință în întâmpinarea cererilor de chemare în judecată, prin care au cerut respingerea acțiunilor ca fiind neîntemeiate (vol. I, f. d. 173 – 174; vol. II, f. d. 100, 170 – 172, 213 – 220; vol. III, f. d. 101 – 107).

La 18 iunie 2014, prin încheierea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău a fost introdus intervenientul accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova (vol. II, f. d. 176).

Prin încheierile din 8 iulie 2014 și 26 noiembrie 2014 a Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău, s-a dispus conexarea cererilor de chemare în judecată formulate de Boicenco Nicolae, Agachi Nicolae și Taran Oxana într-o singură procedură pentru examinarea concomitentă a lor (vol. I, f. d. 209).

La 16 iunie 2016, Curtea de Apel Chișinău a strămutat cauza pentru examinarea în fond la Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău (vol. IV, f. d. 47 – 49).

Prin hotărârea din 6 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, acțiunile formulate de către Boicenco Nicolae, Agachi Nicolae și Taran Oxana au fost admise parțial (vol. VI, 174 – 177, 192 – 223).

Astfel, instanța de judecată a statuat încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, beneficiul lui Boicenco suma de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 400 lei, ce constituie diferența cauțiunii nerestituite, cheltuielile de judecată în sumă de 230 (două sute treizeci) lei, ce rezultă din obținerea copiilor xerox la actele prezentate și cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 5 500 (cinci mii cinci sute) lei, iar în total 26 130 douăzeci și șase mii una sută treizeci) lei.

În rest, instanța a respins ca fiind neîntemeiate cerințele cu privire la încasarea ratei inflației anuale a cauțiunii din suma ce 40 000 lei pentru perioada iulie 2006 - decembrie 2013 în sumă de 21 220 lei, încasarea din suma cauțiunii de 40 000 lei pe perioada iulie 2006 - decembrie 2013 conform ratei medii ponderată a dobânzii la creditele noi acordate de către băncile din RM în % suma de 50 385, 6 lei, încasarea salariului mediu lunar pe țară perioada 26 februarie 2004 - 22 februarie 2011, pentru imposibilitatea exercitării activității și obținerea de venit în sumă de 176 922, 85 lei, încasarea dobânzii de întârziere a achitării salariului mediu lunar pe țară pe perioada 26 februarie 2004 - 22 februarie 2011 în sumă de 221 956 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3 000 lei.

Față de acțiunea formulată de către Taran Oxana, prima instanță a încasat în folosul acesteia din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, suma de 15 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, au fost respinse ca fiind neîntemeiate pretențiile cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de 985 000 lei, încasarea salariului mediu lunar pe țară, pe perioada 26 februarie 2004 - 31 decembrie 2009, pentru imposibilitatea exercitării activității și obținerii de venit în sumă totală de 125 359, 10 lei, încasarea dobânzii de întârziere a achitării salariului mediu lunar pe țară pentru perioada 01 ianuarie 2005 - 01 februarie 2017 în sumă de 203 591, 10 lei.

La fel, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana a hotărât repararea prejudiciului moral cauzat lui Agachi Nicolae în valoare de 80 000 lei. În rest, instanța a respins capetele de cerere referitoare la repararea prejudiciului moral în sumă de 3 920 000 lei, încasarea salariului mediu lunar pe țară, în intervalul de timp 26 februarie 2004 - 4 decembrie 2006, pentru imposibilitatea exercitării activității și obținerii de venit în sumă de 47 220, 60 lei, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 97 330 lei, pentru perioada 26 februarie 2004 – 2017, pentru neachitarea salariului în termenul stabilit, repararea prejudiciului format din valoarea cauțiunii depuse în valoare de 40 000 lei, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 84 955,56 lei pe perioada 1 ianuarie 2006 – 1 aprilie 2017, pentru nerestituirea cauțiunii în mărime de 40 000 lei, încasarea cheltuielilor suportate în urma tratamentului medical în sumă de 9 000 lei

Împotriva acestui act judecătoresc, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Boicenco Nicolae, Agachi Nicolae și Taran Oxana au depus cereri de apel în termenul legal.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 31 mai 2018, a respins apelurile declarate de Ministerul Justiției și Procuratura Generală și a admis apelurile formulate de către Boicenco Nicolae, Agachi Nicolae și Taran Oxana, fiind casată hotărârea din 6 iunie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana și pronunțată o nouă de admitere parțială a cererilor de chemare în judecată sus – menționate (vol. VII, f. d. 156 – 188).

Instanța de apel a decis să încasează din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Boicenco Nicolae suma de 35 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, diferența cauțiunii nerestituite în sumă de 400 lei, dobânda de întârziere de restituire a cauțiunii în sumă de 40 000 lei, pentru perioada iulie 2006 - decembrie 2013, în valoare de 21 220 lei și compensarea cheltuielilor judiciare pentru asistența juridică în cuantum de 8 500 lei, iar în total 65 120 lei. În rest, cerințele acestuia au fost respinse.

În același context, Colegiul civil a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiu lui Agachi Nicolae, suma de 1 000 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral; cauțiunea în sumă de 40 000 lei; dobânda de întârziere pentru reținerea cauțiunii în sumă de 84 955, 56 lei, pe perioada 1 ianuarie 2006 – 1 aprilie 2017; cheltuieli suportate în urma tratamentului medical în cuantum de 9 000 lei și compensarea asistenței juridice în sumă de 30 000 lei, iar în total suma de 1 163 955, 50 lei. În rest, capetele de cerere pretinse de Agachi Nicolae au fost respinse ca neîntemeiate.

La fel, instanța de apel a statuat repararea prejudiciului moral în mărime totală de 25 000 lei în favoarea apelantei Taran Oxana. În rest, cerințele acesteia au fost respinse ca neîntemeiate.

Referitor la procesul de luare a acestei soluții, instanța de apel a constatat situația de fapt prezentată de reclamanti în cererile lor de chemare în judecată și stabilită de prima instanță. Suplimentar, s-a determinat că, la 20 mai 2005, în privința lui Boicenco Nicolae a fost eliberat mandat de arest pentru un termen de 10 zile, fiind calculat termenul din 20 mai 2005, ora 22:00 (vol. IV, f. d. 216 – 217). Astfel, potrivit hotărârii din 11 iulie 2006 a Curții Europene a Drepturilor Omului, plângerea acestuia a fost admisă și a fost constatat violarea articolului 3 și 5 parag. 1 din CEDO. În acest caz, Curtea Europeană a obligat statul pârât să-i plătească lui Boicenco Nicolae suma de 40 000 euro, cu titlu de prejudiciu moral, și suma de 6 823 euro, cu titlu de costuri și cheltuieli. Totodată, prin libretul de economii, acestuia i-a fost restituit suma de 39 600 lei din mărimea totală de 40 000 lei, cu titlu de cauțiune (vol. VI, f. d. 116).

Pe baza probelor aflate la dosar, instanța de apel a precizat că, la 21 aprilie 2005, organul de urmărire penală i-a aplicat apelantei Taran Oxana sub formă interdicției de a nu părăsi localitate. La 18 mai 2010, prin încheierea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, a fost dispusă arestarea preventivă a apelantei sub formă de arest pe un termen de 30 de zile, cu calcularea termenului din momentul reținerii (vol. VI, f. d. 98 – 101). Cu toate acestea, Taran Oxana nu s-a aflat în stare de arest și nu a participat la ședințele judiciare, iar cauza penală a fost judecată în lipsa ei (vol. I, f. d. 50). De altfel, apelanta a părăsit hotarele țării în anul 2009. Deopotrivă cu cele menționate, s-a reținut că perchezițiile invocate de aceasta au avut loc la sediul persoanei juridice, dar nu la domiciliul ei.

Instanța de apel a constatat că, în perioada 14 octombrie – 1 iulie 2005, Agachi Nicolae a avut interdicția de a părăsi țara (vol. IV, f. d. 175). La 1 iulie 2005, în privința acestuia a fost emis mandat de arest pe un termen de 30 de zile (vol. IV, f. d. 187), iar, la 2 august 2005, a fost transferat în penitenciarul nr. 13 și repartizat în camera pentru bolnavii care necesită îngrijire medicală. Din 1 august 2005 – 18 octombrie 2005, apelantul a fost deținut în arest preventiv fără mandat de arest. Ulterior, la 18 octombrie 2005, acesta a fost eliberat sub cauțiune de 40 000 lei, fiind obligat de a nu părăsi localitatea (vol. IV, f. d. 185). Ulterior, după judecarea cauzei penale în prima instanță, la 22 februarie 2011, Curtea de Apel Chișinău l-a achitat pe Agachi Nicolae.

În drept, instanța de apel a considerat relevante articolele 1, 2, 3 lit. b), 6, 10, 11 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și articolele 1422 alin. (1) și 1423 alin. (1) și (2) din Codul civil.

Reieșind din raționamentele evocate, Colegiul de control judiciar a respins excepția de tardivitate formulată de Ministerul Justiției, întrucât termenul de depunere a cererilor de chemare în judecată s-a încadrat în limitele de 3 ani prevăzute la articolul 6 lit. a) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Cu privire la acțiunea lui Boicenco Nicolae, instanța de apel a decis că argumentele acestuia ce țin de reținerea ilegală și tratamentul precoce au fost examinate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, ceea ce demonstrează netemeinicia lor. În continuare, s-a arătat că apelantul a fost tras ilegal la răspundere penală, deoarece el a fost achitat printr-un act judecătoresc definitiv și irevocabil. Așadar, prin prisma cauzei Demicoli vs Malta (27 august 1991, parag. 49), Colegiul civil a notat că prejudiciul moral în valoare de 200 000 euro este unul exagerat, fiind compensat echitabil cu suma de 35 000 lei. În plus, instanța de apel a constatat că statul nu a restituit în termen cauțiunea în cuantum de 40 000 lei, fapt care a determinat admiterea pretențiilor în partea încasării diferenței cauțiunii și dobânzii de întârziere la această situație. La fel, s-a stabilit că Boicenco Nicolae a avut posibilitate de a munci, nefiindu-i îngădit acest drept, în perioada în care nu a fost privat de libertate. În esență, acesta nici nu este înregistrat ca persoană asigurată în sistemul public de asigurări sociale (vol. VI, f. d. 85). Mai mult, apelantul a putut proba doar cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 8 500 lei, iar, în consecință, instanța de judecată a hotărât achitarea acestora.

Referitor la acțiunea depusă de Taran Oxana, Colegiul civil a stabilit că aceasta întrunește condițiile prevăzute în Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, deoarece a fost trasă ilegal la răspundere penală în cauza penală pornită în privința ei. Astfel, s-a precizat că prejudiciul moral cauzat acesteia poate fi echivalat la suma de 25 000 lei. În schimb, instanța de apel a constatat că apelanta a activat în funcție de director la S.R.L. „Articole Betonate și Co” în perioada 25 ianuarie 2003 – 2 aprilie 2004, iar în anul 2004 a demisionat. Iar, la 31 decembrie 2009, apelanta a plecat cu traiul peste hotarele țării. Totodată, în baza datelor prezentate de agenții economici SRL „Onfidan” și SRL „ZMC - GRUP”, ea a achitat contribuții de asigurări sociale în intervalul de timp 1 decembrie 2006 – 31 decembrie 2006 și 1 septembrie 2007 – 31

decembrie 2007 (vol. IV, f. d. 92). Prin urmare, Colegiul de control judiciar a susținut că apelanta nu a reușit să demonstreze faptul privării de posibilitatea de a munci și de a obține salariu sau alte venituri.

Referitor la acțiunea depusă de Agachi Nicolae, Colegiul civil a aplicat considerentele cauzelor Ialamov vs Moldova (12 decembrie 2017) și Boicenco Nicolae vs Moldova (11 iulie 2006). În acest sens, s-a precizat că apelantul Agachi Nicolae s-a aflat în circumstanțe similare cu cele din cauza Boicenco sus – citată. La fel, s-a stabilit că acesta a fost pus ilegal sub învinuire și i-au fost aplicate nejustificat măsurile de constrângere de limitare a libertății. În același context, apelantul a fost supus unui tratament înjositor, iar cauza lui a fost pe larg mediatizată, cu un impact puternic asupra societății. Așadar, în timp de 7 ani, în privința acestuia planau suspiciuni de comiterea unei infracțiuni. Într-un final, împrеjurările respective au condus la înrăutățirea sănătății lui, iar familia acestuia a fost nevoită să plece peste hotarele țării. Din aceste raționamente, instanța de apel a considerat că apelantului i-a fost cauzat un prejudiciu moral de 1 000 000 lei.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a statuat că apelantul Agachi Nicolae nu a oferit înscrisuri, care ar putea dovedi că a fost angajat la S.A. „Mecons” în perioada 25 ianuarie 2003 – 2 aprilie 2004. De altfel, potrivit informației eliberate de CNAS din 17 noiembrie 2016, acesta era înregistrat în sistemul public de asigurări, însă nu există informații referitoare la fondul de remunerare a muncii și contribuțiile de asigurări sociale de stat achitate pentru anul 2004 (vol. IV, f. d. 74). Mai mult, el a solicitat încasarea salariului pentru intervalul de timp 26 februarie 2004 – 4 decembrie 2006, deși a fost privat de libertate din 1 iulie 2005 – 18 octombrie 2005. Conjunctura descrisă convinge că acesta nu s-a aflat în imposibilitatea de a se angaja sau de a munci. La fel, materialele cauzei nu cuprind probe, ce-ar adevăra concedierea acestuia din funcția de director, din cauza acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală și procuratură.

În continuare, Colegiul civil a învederat că părțile din dosar nu au demonstrat că lui Agachi Nicolae i-a fost restituită cauțiunea în sumă de 40 000 lei, achitată în baza încheierii din 18 octombrie 2015 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău. Din aceste motive, instanța de judecată a considerat că sunt întemeiate capetele de cerere cu privire la încasarea cauțiunii și dobânzii de întârziere pentru reținerea acesteia, în timpul din 1 ianuarie 2006 – 1 aprilie 2017. Totodată, potrivit copiei fișei medicale nr. 3648, eliberat de Spitalul Clinic Militar, starea sănătății lui Agachi Nicolae a fost grav afectată, iar acesta a urmat un tratament medical, suportând cheltuieli de 9 000 lei (vol. II, f. d. 223 – 256). În plus, instanța de judecată a susținut că cheltuielile judiciare pretinse de el în cuantum de 30 000 lei au fost demonstrate, ținându-se cont și de caracterul complex al cauzei penale derulate în anii 2004 – 2011.

Într-un final, instanța de apel a respins argumentele autorităților statelor formulate în cererile lor de apel, deoarece jurisprudența constantă a Curții Europene impune expres obligația pozitivă a statului de a respecta drepturile cetățenilor lui.

La 31 iulie 2018, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, reprezentată de avocatul Cachița Constantin, a declarat recurs împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul a afirmat că acțiunile depuse de Taran Oxana și Boicenco Nicolae au fost depuse peste termenul legal de prescripție. Or, decizia de achitare din 22 aprilie 2011 a Curții de Apel Chișinău a intrat în vigoare și a devenit executorie din momentul pronunțării, dar nu la data expirării exercitării dreptului de a fi atacată. Totodată, acesta a susținut că nu poate fi neglijat faptul că încălcarea drepturilor invocate Boicenco Nicolae au fost remediate prin hotărârea din 11 iulie 2006 a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Un alt argument prezentat de Ministerul Justiției constă în faptul că instanța de apel nu a stabilit existența acțiunilor ilicite ale organelor statului. În esență, măsurile preventive sub formă de arest nu au fost contestate la instanțele ierarhic superioare, ceea ce atestă că soluțiile instanței sunt inadmisibile.

Cu privire la repararea prejudiciului moral, recurentul a pretins că instanța de apel a ignorat principiile, conform cărora, unul din criteriile orientative generale de apreciere a acestuia este cel al echității. Potrivit acestuia, quantumul despăgubirilor trebuie să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor. Astfel, instanța de judecată nu a determinat just quantumul sumelor acordate intimaților. În egală măsură, recurentul a sugerat că instanța de judecată a compensat incorect cheltuielile judiciare în cauza penală, care au fost suportate de intimați.

La 15 august 2018, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs lui Boicenco Nicolae, Agachi Nicolae, Taran Oxana, Procuraturii Generale și Ministerului Finanțelor, informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (vol. VIII, f. d. 13).

La 3 septembrie 2018, Boicenco Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În argumentarea punctului lui de vedere, recurentul a susținut că prejudiciul moral în mărime de 35 000 lei este unul foarte mic. De fapt, acesta a fost hărțuit de organele de drept din Republica Moldova, iar certificatele medicale aflate la materialele cauzei denotă că starea gravă a sănătății lui și necesitatea de a fi tratat corespunzător în spitale, dar nu în Spitalul de Psihiatrie din mun. Chișinău. Așadar, instanțele de judecată nu au ținut cont de suferințele psihice și fizice ale acestuia, provocate pentru o perioadă de 7 ani. Înscrierile prezentate în acest sens nu au fost apreciate de instanțele ierarhic inferioare.

Totodată, recurentul a învederat că, prin articolele din mass – media, i-a fost știrbită onoarea și demnitatea prin defăimare. Mai mult, s-a susținut că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont că el s-a aflat în detenție fără mandat de arest, începând cu 23 iulie 2005 și până la 3 august 2005.

În aceeași ordine de idei, Boicenco Nicolae a considerat că instanțele de judecată au trebuit să încaseze integral dobânzile de întârziere pentru reținerea cauțiunii, întrucât familia lui nu a avut suficiente resurse financiare pentru achitarea acesteia. La fel, el a precizat că a avut intenția de a munci, însă, din momentul începerii urmăririi penale și până la finalizarea cauzei penale, i-a fost îngădit ilegal

dreptul de a munci și de a se întreține. Prin urmare, cerința cu privire la încasarea salariului mediu în sumă de 176 922, 85 lei este una întemeiată, ceea ce implică și admiterea pretenției de încasare a dobânzii de întârziere.

Cu privire la cheltuielilor judiciare, acesta a arătat că suma de 230 lei a fost demonstrată prin probele anexate la materialele cauzei. De asemenea, recurentul a considerat că instanța de apel a examinat incorect cererea de recuzare împotriva judecătorului Curții de Apel Chișinău, Marina Anton, deoarece nu a fost citat legal pentru această ședință de judecată.

La 7 septembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat cererea de recurs respectivă intimaților Ministerul Justiției, Agachi Nicolae, Taran Oxana și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova (vol. VIII, f. d. 33).

La 8 septembrie 2018, prin intermediul serviciului poștal, Procuratura Generală a Republicii Moldova a depus o referință, solicitând admiterea integrală a cererii de recurs declarat de Ministerul Justiției (vol. VIII, f. d. 34 – 35).

La 9 octombrie 2018, Boicenco Nicolae a avansat o întâmpinare, în care a indicat că instanțele nu s-au pronunțat arestului pentru perioada din 23 decembrie 2005 și 6 iulie 2006. În rest, s-a cerut respingerea ca inadmisibil a recursului declarat de Ministerul Justiție.

Examinând admisibilitatea cererilor de recurs, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile formulate de către Boicenco Nicolae și Ministerul Justiției al Republicii Moldova sunt inadmisibile, pentru motivele ce se succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 parag. (1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea *Lebedinski vs Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, parag. 32, *Sultan vs Republica Moldova*, 5 iunie 2018, parag. 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului sus - citat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer vs Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34;

Miessen vs Belgia, 16 octombrie 2016, parag. 64; Samardžić vs Croația, 20 iulie 2017, parag. 28; Zubac vs Croația (Marea Cameră), 5 aprilie 2018, parag. 82).

La început, judecătorul raportor a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în corespundere cu articolul 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Așadar, în conformitate cu articolul 433 lit. a¹), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecării este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Procura nr. 56 din 28 martie 2018 dovedește faptul că dl Cachița Constantin a fost împuternicit în mod legal să atace hotărârea judecătorească și să reprezinte interesele Ministerului Justiției, care este subiectul abilitat cu dreptul de a declara prezentul recurs (vol. VIII, f. d. 9) în acord cu dispozițiile articolului 430 din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei confirmă că ambele cereri de recurs nu au fost examinate anterior.

În conformitate cu articolul 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul respectiv este de decădere și nu poate fi restabilit. Această limită temporală este esențială pentru a asigura buna administrare a justiției și, în special, principiul securității juridice (a se vedea Marc Brauer, ibidem, parag. 35; Tence vs Slovenia, 31 mai 2016, parag. 31).

La 3 iulie 2018 și 7 iulie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 31 mai 2018 (vol. VII, f. d. 195 - 196).

Completul de judecată reține că recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova a fost înregistrat la grefa Curții Supreme de Justiție la 31 iulie 2018, după caz, cererea depusă de Boicenco Nicolae la 3 septembrie 2018. De altfel, în primul caz, recurentul a confirmat că a primit actul judecătoresc contestat la 3 iulie 2018 (vol. VIII, f. d. 10), iar, în al doilea caz, Boicenco Nicolae a invocat că a recepționat copia deciziei instanței de apel la 3 iulie 2018, dar nu a reușit să probeze alegația dată. Însă, diferența relativ de mică de zile între transmiterea și pretinsa recepționare a actului judecătoresc, nu ridică dubii cu privire la veridicitatea informației furnizate de ultimul.

Drept consecință, instanța de recurs constată că cererile de recurs deduse judecării au fost declarate în termenul prevăzut mai sus.

În continuare, completul de judecată a audiat raportul verbal al judecătorului raportor, cu privire la esența și temeiurile recursurilor, inclusiv dacă argumentele recurenților referitoare la ilegalitatea deciziei atacate întrunesc criteriile formale din articolul 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Articolul 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă dictează regula principală, potrivit căreia, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

La acest capitol, alin. (2) și (3) din articolul 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat. Iar, alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Mai mult, modul de prezentare și formulare a chestiunilor de drept a fost explicitat în punctele 22 – 27 din Hotărârea explicativă nr. 5 din 11 noiembrie 2013 a Plenului Curții Supreme de Justiție (a se vedea similar *Trevisanato vs Italia*; 16 decembrie 2016, parag. 22 – 23, 36).

În mod corespunzător, instanța de recurs notează că reglementările referitoare la rigorile impuse de articolul 432 alin. (1) - (4) din Codul de procedură civilă sunt redactate suficient de clar și îndeplinesc criteriul de previzibilitate. Mai mult, scopul acestui articol este, atât de a proteja interesul recurenților de a obține, după caz, casarea sau modificarea deciziei atacate, cât și de a păstra rolul Curții Supreme de Justiție de a se ocupa numai de probleme de o importanță semnificativă specificat în articolul 1 alin. (2) din Legea nr. 789-XIII din 26 martie 1996 (a se vedea *Zubac*, ibidem, parag. 83, 105 - 106).

În consecință, limitările impuse de articolul 432 alin. (2) – (4) din Codul de procedură civilă urmăresc un scop legitim, respectând în același timp cerințele securității juridice și buneii administrări a justiției (a se vedea *Benjamin Nersesyan vs Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Sturm vs Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36; *Zubac*, ibidem, parag. 98). Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea *Ronald Vermeulen vs Belgia*, 17 iulie 2018, parag. 44).

Astfel, instanța de judecată conchide că judecarea recursului, exercitat conform rigorilor impuse de articolul 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai pentru problemele de drept material și procedural. Curtea Supremă de Justiție verifică doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În acest caz, instanța de recurs nu cercetează cum a fost reflectată realitatea obiectivă a faptelor determinate de instanțele ierarhic inferioare, cu excepția situației în care constatările pot fi considerate arbitrară sau vădit nerezonabile.

În speță, completul de judecată nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept prin prisma articolului 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Instanța de judecată observă că recurenții Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Boicenco Nicolae au criticat decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău în baza articolului 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă. Totuși, în virtutea principiului *jura novit curia*, instanța de recurs are competența de a decide asupra caracterului juridic al argumentelor inserate în cererea de recurs, prin examinarea lor, în lumina temeiurilor articolului 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din analiza minuțioasă a conținutului cererilor de recurs în raport cu decizia contestată, reiese în mod cert că recurenții au reluat observațiile invocate în fața instanței de apel. Astfel, pentru a motiva respingerea apelului avansat de Ministerul Justiției, după caz, admiterea cererii depuse de Boicenco Nicolae, Curtea de Apel Chișinău s-a călăuzit de articolele 1, 2, 3 lit. b), 6, 10, 11 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și articolele 1422 alin. (1) și 1423 alin. (1) și (2) din Codul civil. De asemenea, instanța de apel a făcut trimitere la jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului și a dat o apreciere juridică înscrisurilor din dosar.

Cu privire la argumentele prezentate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, instanța de judecată subliniază că acesta a reușit să ofere niște alegații, care nu dezvăluie elemente esențiale cu privire la încălcările comise de instanța de apel. Acesta nu a putut arată motive, care ar permite înlăturarea considerentelor conținute în cauza Boicenco vs Moldova din 11 iulie 2006, în special, în situația intimatului Agachi Nicolae. În plus, recurentul nu a reușit să convingă că opinia Curții de Apel Chișinău, în partea respectării termenului de prescripție, a avut loc cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Instanța de recurs a reținut că recursul depus de Boicenco Nicolae nu demonstrează motivele nelegalității hotărârii instanței de apel în privința respingerii pretențiilor ce țin de respingerea parțială a prejudiciului moral, încasarea salariului mediu lunar, dobânzii de întârziere în această parte, a ratei inflației anuale a cauțiunii, a dobânzii la creditele noi acordate de către băncile din RM și compensarea cheltuielilor judiciare în sumă de 230 lei. Observațiile recurentului sunt abstracte, referitor la faptul că instanța de apel a interpretat eronat legea, întrucât nu a prezentat argumente pertinente speței. Mai mult, acesta nu a probat caracterul esențial al lipsei lui la ședința judiciară de examinare a recuzării judecătorului Marina Anton, de vreme ce nu a învederat împrejurarea, potrivit căreia, instanța de apel a ignorat considerentele lui din cererea de recuzare.

Deopotrivă cu cele menționate, completul de judecată notează că Boicenco Nicolae a pretins că articolele din mass – media i-au știrbit onoarea și demnitatea prin defăimare și instanțele naționale nu s-au pronunțat asupra arestului din perioada din 23 decembrie 2005 și 6 iulie 2006. Așadar, luând în considerare procedura în ansamblu, se constată că aceste critici constituie motive noi în susținerea acțiunii recurentului, care nu pot fi primite decât dacă ele nu au putut fi invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului ori, deși au fost invocate în termen, au fost respinse sau instanța a omis să se pronunțe asupra lor. Din această perspectivă, instanța de recurs nu poate verifica legalitatea deciziei contestate prin prisma celor menționate mai sus, deoarece alegațiile acestuia au fost indicate pentru prima dată în procedura de recurs. Prin urmare, noile circumstanțe de fapt, la care face trimitere recurentul, sunt inadmisibile în baza efectelor ce derivă din articolul 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În orice caz, completul Colegiului de control judiciar consideră că recurenții au formulat prezenta cerere după ce au beneficiat de o procedură contradictorie pe fond. De altfel, aceștia a avut posibilitatea să-și prezinte apărarea și de a fi audiat de o

primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea A. Menarini Diagnostics S.R.L. vs Italia, 27 septembrie 2011, parag. 59; Akaki Tchaghiashvili, 2 septembrie 2014, parag. 34, Samardžić, ibidem, parag. 31, Gohe și alții vs Franța, 3 iulie 2018, parag. 41 - 43).

Pe baza celor prezentate, completul de judecată constată că Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Boicenco Nicolae nu au adus suficiente argumente cu privire încălcările comise de instanța de apel, pe care le-ar fi considerat esențiale și ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea lor spre examinarea în fond și, eventual, să caseze sau să modifice hotărârea judecătorească contestată. Prin urmare, temeiurile invocate nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la articolul 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursurile deduse judecătii nu corespund condiției de a fi efective (a se vedea, inter alia, Petrovic vs Luxemburg, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, Sturm, ibidem, parag. 32).

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite instanței de judecată de a reține existența temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. În atare condiții, conjunctura respectivă confirmă că marja de apreciere a instanței de recurs nu a fost disproporționată cu obiectivele securității raporturilor juridice și bunei administrări a justiției, după caz, s-a accentuat rolul instanței supreme de a interpreta uniform legea și de a soluționa litigiile apărute în cadrul aplicării legilor, în raport cu obiecțiile formulate în recurs. Deci, în opinia instanței, normele de drept nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurenților de acces la un tribunal.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de articolul 6 parag. 1 din C.E.D.O., instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză și de trăsăturile speciale ale procedurii în ordine de recurs (a se vedea, inter alia, Latourniere vs Franța, 10 decembrie 2002, parag. 2; Hansen vs Norvegia, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). În concepția instanței europene, articolul 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind lipsit de șanse de succes (a se vedea, *mutatis mutandis*, Kukkonen vs Finlanda (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; Papaioannou vs Grecia, 2 iunie 2016, parag. 45; Baydar vs Olanda, 24 aprilie 2018, parag. 46; Guelfucci vs Franța, 3 iulie 2018, parag. 42 - 44). Aceste raționamente se transpun direct în cazul de față, de vreme ce esența și temeiurile din recursul dedus judecătii, inclusiv și argumentele din el, nu sunt în stare să afecteze legalitatea deciziei atacate sau a procedurii în ansamblu.

Având în vedere circumstanțele care preced, completul de judecată decide în mod unanim că recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Boicenco Nicolae nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinare în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu articolul 270, articolul 433 lit. a) și articolul 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Boicenco Nicolae.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Dumitru Visternicean

Nina Vascan